

All this for what

Dana Sederowsky Galleri 21 Malmö 10/9 – 2/10 2016

Frågan Dana Sederowsky ställer till åskådaren i sin textinstallation på Galleri 21 är inte bara retorisk, den är också laddad med stark rituell betydelse för henne själv. Allt detta arbete för vad? All denna konst. Allt detta liv.

Frågan – eller påståendet – är formulerad med handskriven text på 1467 stycken vita A4 papper och är en del av projektet *Text Walls* som Sederowsky påbörjade 2013, och som syftar till att utforska den monomana skriften. De stora "lapparna" har tejpats upp så att de täcker väggytan från golv till tak i tre av galleriets fyra rum.

Den perfekta, visuella kompositionen i kombination med det meningslösa upprepandet av en fras, en gest eller ett uttryck har blivit Sederowskys signum och väcker associationer till galenskap, upprepningstvång och sjukliga kontrollbehov. Men också till en estetisk skönhetslängtan efter det fullkomliga som gränsar till besatthet. Bakom upprepningstvånget anar man hela tiden djupare drivkrafter. Kanske är skrivandet ett sätt att lindra en känsla av meningslöshet, kanske är den ett redskap för att ersätta självtvivel med njutningsfull grandiositet, eller är det ett sätt att nå självförglömmelse. Lappen är en del av det skrivna ordet och den litterära traditionen som på en gång är banal och livsviktig, kärleksfull och dominant. I Sederowskys skrivningar smälter funktionerna samman i ett helt nytt konstnärligt uttryck.

Som i alla Sederowskys texter, installationer och videomonologer är frasen som gestaltas i verket på Galleri 21 noga utvald. Den är på en gång starkt värdeladdad och samtidigt sliten intill banalitetens gräns för att kunna transformeras och ändra betydelse när den, som här, dupliceras i vad som skulle kunna vara en oändlighet.

Projektet kan både i sina enskilda delar som i sin helhet betraktas som ett försök att utmana och förstå evigheten, men även som ett sorgearbete där den monotont upprepade ritualen som utförs på fasta tider varje dag kan liknas vid en introspektiv process – som en bön eller ett meditativt mantra. Från att ha börjat i ganska liten skala har Sederowsky efterhand utökat kraven för sin egen fysiska och psykiska uthållighet, och arbetar med allt mer omfattande textskrivningar för att testa sina gränser och undersöka vad som händer om hon uthärdar monotonin. Den hittills längsta skrivningen skedde under Sederowskys senaste separatutställning på Göteborgs Konsthall 2015 när hon på givna tider under en månads tid inför publik skrev med tuschpenna direkt på den 10x6 meter långa väggen de upprepade fraserna "monotony is a virtue, repetition is a strength, practise makes progress".

I galleriets innersta rum mullrar även videoperformanceverket *Head* (2012), en 15 minuter lång uthållighetsakt. Också detta verk vill ställa frågor kring monotonin och mänsklig strävan under hård press, och gestaltas som alltid hos Sederowsky av konstnären själv.

Gabriella Håkansson